

دکتر محمد اخگری

در طول تاریخ طولانی که از پیشست تی مکرم اسلام (ص) می‌گذرد، شخصیت والای آن حضرت مسیح امیر مورد ستایش مسلمانان بوده و مردمی است لیکن اعرابی مظلوم و می‌پیغیر مدنی و پیغام شناخته شده است که این و پیغام شناخته مخفی به لبیات ملتهاتی مسلمان نیست بلکه در ادبیات سایر ملل و حتی ملتهاتی غیر مسلمان نیز شخصیت کمالات و پیغام دستاورده وارسان آنی آن حضرت پیغمبر اسلام فرماده مکده به مدنیت هجرت و نه کنفرانسی می‌گند و من کوشیده شده است گویا شاهزاده دین اسلام، سپاه تکریم شده است که شبهه شرقی زمین با حفظ شورایی همراه شد و شیخیت عالی که از جهان بزرگ غربی نیست که شبهه شرقی زمین اسلام و فرهنگ ایوانی بوده است

گویا نه در دورانی جوانی تماش نمایی نیاید تسبیح من گند که پس از این تماش نماید از این ترازی محمد من ملک ام از این از این تماش بعثتی باقی مانده است که تنهمه محسنه نام دارد و نمایم مسیح در واقع مسنه گفت و گوی دیلوکس می‌مان حضرت علی (ع) و حضرت قاطمه است که آن پیغمبر را به روی نشیبه من گند که از کوه هزار سرچشمه گرفته تا به ایلیوس برید و در مسیر خود همه رودهای را خوش برویست پیغمبر کویی اسلام به روی بزرگ تسبیح کردند پیغمبر کویی اسلام به روی بزرگ که راهی ایلیوس می‌شد، تسبیح پیغمبر چندی و چالب توجه است زیرا به اختقاد خشم پرسور آنی ملی شیمل اسلام شناس مشهور امی هیچ شاعری پیغمبر را به روی بزرگ تسبیح نکرده است و ابن تسبیح تنها در یک حدیث از ایلیوس پیغمبر (ع) در اسلو کافی آمده است این بزرگ ایلیوس نهاده شد و مسیح همراهی کند و آن را به سمت ایلیوس با خود همسر خود همه رودهای را خوش برویست پیغمبر کویی اسلام به روی بزرگ رهون من شود

هلان که از کوه هزار سرچشمه گرفته چه بازیافت و شاد و بگردان چند همان که از کوه هزار سرچشمه گرفته من در خشنده

لطفه

از فرزانه رها

سرشاده باش سر ایوس شوند

پر خاست از زر علی پاک

در میان صخره ها

و در بوته زارها

علی

به تازگی و طراوت جوانی

از فراز من لرزد

بر روز سخنطهان مرمرین

و آن گاه دوباره همیزین زین

لست تا بر دلست اطلاعات خود در این زمینه

بیفزاید از اسنال ۱۸۱۴ با ترجمه آلمانی دیوان

حافظ روبروس شود و چنان تحت تأثیر این شاعر

علی ایوان مخرب ملواز گزرا که در دفتر خاطراتش

و از میان مخرب ملواز گزرا که در دفتر خاطراتش

من توبیخ هر گزش توکم اشتاقم را کشتن کنید

شکر من گند

بله حتماً توکر بر این همه چند کنای خودن کنم

که دیوان شرقی - غربی حاصل تأملات و انتباخ

و پاپرودی پیشاگونه و راهبر

همه چشمها را که برگزیدند

گونه دیوان خود را در این دفتر با اینها

تدوین می‌گند و خستن شمران را با اینها

هر چوتار سال از میان همه دستورات

و از میان همه دستورات